

Opinió

Mont-real és la principal ciutat del Quebec. Sabadell és una de les grans ciutats catalanes. El Banc de Mont-real es fa fundar el 1817. Però té la seu financera a Toronto, a l'estat d'Ontario, des de 1977. Set anys després, el 1984, el Banc de Mont-real compra el seu primer banc als Estats Units. Des de llavors, sota la marca BMO Harris Bank, l'entitat financera nascuda al Quebec

EL BANC D'ON?

Jesús Badenes

PERIODISTA
jesusbadenes@gmail.com

obté un terç dels seus beneficis als Estats Units. El Partit Quebequès, que propugna la sobirania del Quebec, va arribar al govern de la regió canadenca el 1976 i ja anunciava que convocaria un referèndum per decidir el seu futur respecte al Canadà.

El president de Banc Sabadell, Josep Olliu, s'ha pronunciat obertament sobre les possibilitats reals de trasllat de la seu social de l'entitat en cas que el

procés d'independència de Catalunya avanci de tal manera que puguí posar en risc el futur del banc.

El Banc de Mont-real i el Banc de Sabadell pertanyen als mercats. Difícilment cap ciutadà ni de Sabadell ni de Catalunya condicionarà els seus gestors ni podran dir què convé més al seu compte d'explotació. En els mercats, no compten ni les pàtries ni els cognoms. Per què no ho anem assumint?

Cartes

Les cartes que els lectors enviïn a aquesta secció han de ser originals i exclusives i han d'arribar mecanografiades (amb una extensió màxima de 20 línies o 2.000 caràcters), signades, amb el número de DNI, adreça i telèfon de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònim ni amb inicials.

LES CARTES ES PODEN ENVIAR PER CORREU ELECTRÒNIC, A L'ADREÇA opinio.diaridegirona@epi.es.

Escombraries sense sorolls ni olors

JOAQUÍN DURALL BANYOLES

■ Tots els municipis d'Europa haurien de processar els residus orgànics en «compostadores» comunitàries o domèstiques, per estalviar transports d'escombraries i millorar la seva gestió i rendiment. Els governs nacionals (governos centrals) haurien de prevaler la substitució de plàstics per bosses de paper impermeable i biodegradables. Tots els plàstics actuals haurien de desaparèixer gradualment.

Unes grans formigoneres digestores, homogeneïtzadores d'humitats i trituradores de residus, recollirien i «compostarien» biològicament, des dels mateixos carrers, tones de deixalles biodegradables per a adobs.

Es busca desdoblar, acceleradament, el que la naturalesa necessita llargs mesos.

Això es farà realitat quan les grans polítiques racionalitzin millor les ciutats i s'eliminin els contaminants gasos de les incinera-

dores municipals.

La tecnologia física, i biològica dels enzims digestors, ja existeix; portar el projecte a terme depèn de com ens organitzem i de quan decidim realitzar-lo.

Participació de fireta?

XAVIER SERRA BESALÚ GIRONA

■ Diu la web del nostre Govern, a la pàgina participa.gencat.cat, que «la participació o implicació ciutadana és el mecanisme per incorporar de manera transparent i ordenada les persones i la societat civil en la presa de decisions públiques» i m'ho venen com una nova forma d'escoltar-nos «que transforma la relació entre els ciutadans i l'administració».

Jo sí em refio dels polítics i dels funcionaris que fan rutllar la nostra administració, però després de dedicar una bona estona a la pàgina en qüestió, poso en dubte que «les persones que ho vulguin

puguin col·laborar en les polítiques públiques del Govern de la Generalitat». Senzillament perquè, en el món de la navegabilitat digital per tantes coses (pagaments, transports, etc.), costa trobar una zona web tan mal dissenyada: cap estructura, ni facilitat; un text rere l'altre com si fos

un Facebook, no hi ha idees ni propostes fàcils... Un sistema nefast, que no sembla que pugui servir per a res, i menys si vols aportar documents, idees, comentaris intel·ligents a d'altres opinions...

Cal que contractin algú més competent en disseny i gestió si volen ser de debò un «espai de

participació», i no una mentida o placebo. És una web «de fireta».

En particular m'he rendit en l'intent d'aportar idees a temes d'Ensenyament: consellescolarc.gencat.cat/ca/araesdema és horrible.

Gràcies Clínica Girona!

MARTA BALLART FIGUERES

■ Aquestes festes de Nadal les he passat a la Clínica Girona, ja que una de les persones que més estimo hi ha estat ingressada. Volria agrair de tot cor a totes les infermeres, metges i metgesses que la van atendre tot el que van fer per salvar-li la vida i el tracte excel·lent i proper que va rebre en tot moment, tot destacant especialment el personal de l'UCI. No podria haver estat més ben cuidada, i això a la família ens va donar molta tranquil·litat.

Gràcies per ser tan bons professionals però encara millors persones!

PEL SEDÀS PER GALDRIC SALA

LA FACTURA A L'AJUNTAMENT DE GIRONA PEL RODATGE DE "JOC DE TRONS" JA PUJA 70.000 €

Els tres motors que propulsen la nau espacial Terra -ciència/tecnologia/economia-, segons **Edgar Morin**, director de recerca al CNRS, han començat a preparar-nos dos futurs antinòmics i, no obstant, inseparables: l'un és el futur catastròfic i l'altre l'eufòric.

El procés catastròfic és probable i previsible: degradació de la biosfera, economia mundial dominada per la finança especulativa, crisi de civilització (nihilisme, fanatisme, populisme), sonambulisme polític, impotència del món intel·lectual per diagnosticar els problemes vitals de la Humanitat, etc. Paral·lelament, el triple motor -ciència/tecnologia/economia- ha començat a revolucionar l'ésser humà i social. El transhumanisme eufòric ja ha començat: possibilitat d'allargar la vida humana sense envellir, robots i màquines intel·ligents que faran les tasques més dures i penoses, colonització d'altres planetes.

Aquestes tres perspectives es fonamenten, però, en tres mites: en primer lloc, el de la immortalitat. Segons l'enginyer **Ray Kurzweil**, del MIT i de la Singularity University, «l'any 2045 l'home serà

HUMANITZAR EL TRANSHUMANISME

Pere Brunsó Ayats

PROFESSOR

immortal» (ha estat portada de la revista *Time*); en segon lloc, el mite de «l'home augmentat», una il·lusió purament tecnocràtica pel seu caràcter quantitatiu; finalment, el mite del «big data» o algorimització de la vida humana i social. La idea d'algorimització generalitzada suposa que tot és controlable i previsible. L'ésser humà i la societat seran màquines deterministes trivials, amb les quals es pot conèixer els *outputs* (comportaments) quan es coneixen els *inputs* (programes).

La Singularity University (2009), la universitat del transhumanisme, amb la participació de la NASA i de Google, vol desenvolupar els límits de la intel·ligència artificial. La singularitat fa referència a

aquell moment en què la intel·ligència artificial serà superior a la intel·ligència humana. «Entrarem en una edat posthumana en què gràcies a la bionica i la robòtica conviurem humans, ciborgs i robots. La intel·ligència artificial ens alliberarà de la maledicció bíblica d'haver de treballar. Serà necessari, però, crear una renda mínima universal».

Ray Kurzweil també ha declarat: «A partir del 2030 anem, gràcies a la hibridació dels nostres cervells amb els nanocomponents electrònics, a disposar d'un poder demiúrgic». Déu no existeix encara. Serà l'home-déu de demà, dotat d'un poder quasi infinit, gràcies a les nanotecnologies, biotecnologies, informàtica i ciències cognitives (NBIC). L'home serà immortal». Res a veure, doncs, amb «l'home etern» (*The Everlasting Man*) de l'escriptor catòlic anglès **G. K. Chesterton**.

Ara bé, el veritable progrés serà no el de «l'home augmentat» o el de «l'home transhumà» o el de «l'home immortal» o el de «l'home-déu» (unió de la biologia amb la tecnologia, és a dir, «les màquines espirituals» de Kurzweil), sinó el de l'home millorat, en expressió feliç d'Edgar

Morin. L'ésser humà necessita un millorament intel·lectual, moral i afectiu, amb urgència. Humanitzar el transhumanisme exigirà una gran i profunda reforma intel·lectual i moral. Com és possible salvar la Humanitat si no som capaços de regular i humanitzar la ciència, la tecnologia i l'economia en favor de tothom.

Estem en els inicis del segle XXI, el segle del cervell. «El cervell humà és l'última frontera, ja que no hi ha res més complex en tot l'univers. Dintre de vint anys la intel·ligència artificial tindrà tanta o més capacitat que la nostra ment», segons un dels fundadors de la Singularity University. No obstant, el neurocientífic **Dr. Joaquim Fuster** (Universitat de Califòrnia-UCLA), en el seu últim llibre *Neuroscience of Freedom and Creativity. Our Predictive Brain* (Cambridge University Press, 2013) ens convida a dirigir les neurones del lòbul frontal, «l'òrgan de la civilització», segons **Alexander Luria**; ja la seu de la intel·ligència executiva, segons ell, a «allò útil, a la Veritat, al Bé i a la Belleza». Aquestes neurones són -conclou Fuster- les que «ens obren al futur (humà) il·limitat».

Per un any 2017 millor, més humà.